

Monika BUNDOVÁ, *Každodennost císařského vyslance ve světle cestovního deníku. Gottlieb Amadeus z Windischgrätzu a jeho diplomatická cesta po dvorech knížat a kurfiřtů Římsko-německé říše roku 1661*, České Budějovice 2012, Historický ústav Filozofické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, bakalářská práce, 76 s.

Posudek vedoucího bakalářské práce

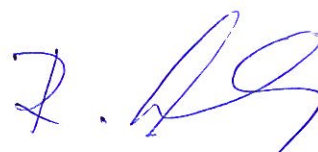
Dějiny diplomatických zastoupení habsburských císařů v různých částech Evropy na prahu moderní doby patří v současné době k dynamicky se rozvíjejícím oblastem středoevropské historiografie. Jestliže si kolegyně Monika Bundová ve své bakalářské práci zvolila problematiku diplomatické cesty Gottlieba Amadea z Windischgrätzu po dvorech vybraných knížat a kurfiřtů Římsko-německé říše v období od 1. ledna do 22. dubna 1661, lze výběr jejího tématu považovat za vědecky velmi závažný. Své pojednání vystavěla na obsahové analýze nepříliš rozsáhlého cestovního deníku a dochované osobní korespondence Gottlieba Amadea z Windischgrätzu, které jsou uloženy ve Státním oblastním archivu Plzeň, pobočka Klášter u Nepomuku, Rodinný archiv Windischgrätzů. Za hlavní cíl práce si autorka vytkla pokus zrekonstruovat každodenní život císařského ambasadora v průběhu jeho diplomatického poselství.

Bakalářská práce je rozdělena do čtyř obsáhlých kapitol. V prvních třech kompilačně pojatých oddílech se autorka postupně snažila vykreslit osobnost Gottlieba Amadea z Windischgrätzu a zmapovat jeho dvorskou a diplomatickou kariéru ve službách Leopolda I. Stranou pozornosti neponechala ani obraz ideálního vyslance v očích soudobé společnosti. Ve čtvrté kapitole, která je podle mého názoru těžištěm bakalářské práce, autorka nabídla pestrý obraz každodenního života císařského diplomata ve druhé polovině 17. století. Vedle složitých politických jednání, která šlechtic vedl jménem císaře s rozličnými urozenými jedinci z Římsko-německé říše, se postupně věnovala jednotlivým aspektům cestování. Prolnutím sociologizujících a historickoantropologických přístupů se snažila poznat myšlení, chování a hodnotový žebříček barokního šlechtice. Ne nadarmo se pokusila odhalit, jakým způsobem raně novověký urozený jedinec vnímal kategorie prostoru a času. Stranou zájmu neponechala ani slavnostní vjezdy císařského vyslance do rozličných měst Římsko-německé říše a šlechtické kratochvíle (hostiny, pijácké zábavy, plesy, štvance), jichž se urozenec v průběhu mise zúčastnil. V tomto případě autorce nešlo o pouhé kvantitativní zachycení či popis jednotlivých slavnostních příležitostí a rituálů. Monika Bundová se pomocí konceptu symbolické komunikace pokusila nastínit, jakým způsobem se v účasti Gottlieba Amadea

z Windischrätzu na těchto událostech odráželo společenské postavení šlechtice a přímého zástupce Leopolda I. Důležité místo ve výkladu rovněž zaujímá interpretace skryté symboliky jednotlivých gest, která tvořila nedílnou součást výše uvedených festivů a rituálů. Právě v těchto pasážích mohla Monika Bundová rozvinout svou schopnost orientovat se v leckdy nepřehledné spleti gest a symbolů, jež doprovázely tyto slavnostní okamžiky, dešifrovat a následně vyložit jejich jednotlivé kroky.

Rozprava Moniky Bundové přináší množství cenných vědeckých poznatků o každodenním životě císařských vyslanců v průběhu diplomatických posláních a způsobech jejich sebe prezentace na prahu novověku. Je výsledkem samostatného badatelského úsilí a péle. Z formálního hlediska se však autorka nevyvarovala několika syntaktických chyb, zejména v poznámkovém aparátu, a četných překlepů. Dalším prohřeškem jsou nejednotné citační zásady literatury. Bakalářskou práci Moniky Bundové doporučuji k obhajobě a především kvůli formálním prohřeškům ji navrhuji klasifikovat stupněm **velmi dobře**.

Borovany 22. 8. 2012

PhDr. Rostislav Smíšek, Ph.D.